R. Ille precem fundens et
pectus cum prece tundens
ſe qz ſolo ſterneus. Dege
bat celica cernens. V.
Ut dominum ſeruus in
corpore mente pudicus
Degebat. Lectio viii.

Unde factum e.
ut dū ſemel
uigilias natalis
domini deuotiſſim
in ecclia celebraret.
tota preſtum iſtancia
dnm deum inuocaret.
quatinus q diuino
flammine ſicuti. tunc
etiam recenſebatur
uirginalem fecun
dauerat alumum. ita
ex coniugali coſor
tio ſibi non denega
ret [illegible]
ia effectum [illegible]onis
ſue grau[illegible]aret ute
rum. R. Dum finem
uite metuens credebat
adeſſe. xpo totū ſe commit
tens corpore qz mente.
V. Deſpiciens qz ſolum
fontem ſitiebat ame

num. xpo. Gloria. Qui.
Ad ix. an. Suſpenſus ſi
quidem ſpetali redditur
idem ſed quod contra ſpe
ſibi contigit i gemit ide
differri brauium tandiu
petitum ſibi dudum. ex.

Beatus uir. Euang.
Ecce nos reliqui
mus. ut i ſcōrum. R.
Ecce die quarto cum febris
adeſt iterato frigidus ince
pit mox. Per precordia
ſanguis. V. Atqz ſuas co
ſumit acerbo uulnere ui
res. P precordia. R. Certi
or effectus tunc uir in
unum uenerandus. mēte
manet promptus ſed ac
cuta febre grauatus. V.
Xpm ſuſpirat et uotis oi
bz optat. Mente manet.
R. Sicut auis pullos mo
nachos ſic aducat heros.
Ut qz pr natos ſic idem
cōmonet illos. V. Dixit vi
ri ſancti ueniunt hinc
inde uocati. Ut q pr. R.
Ille dei paſtor uerbi qz ſa
lutis amator. firmat eos

lumine uero ſemp[er] ue
turus ſupremo flami
ne functus. ℟ Nec mora
ſigna fidem tribuunt.
minuunt q[ue] dolorem ac
celerata ſalus et calor
mox iteratus. ℟ Ardor
enim nimius ſudorem
uicerat eius martinum ti
mulum cupientis ſcẽre
primum. ℟ Sicut in
obſequio deuotus mate
riali. ſic et de precio ſecur[us]
ſpirituali. ℟ Cumq[ue] ſe
nex eēt carnis q[ue] uigore
careret conſumpmauit ita
uexatus febre frequ[en]ter. ℣
Collaudabunt multi ſap.

Hac etiam de
cauſa uenera
bilis omnib[us] habeba
tur. guillermo enim
acquitanico duci pec
culiari familiarita
te iungebatur. ℟.
Ut labor ille uie fuit ex
actus ſat honeſte. Adue
nit turon[is] uir paupta
tis amicus. ℣ Pauperis e
genorum dux [et] paſtor
monachorum. Aduen[it].

Nec tamen. ut
plerum q[ue] aſ
ſolet quoniam ſeculo
placebat. ob id deo
bonus ſecularis diſ
plicebat. ſed quod diſ
ſimilimum eſt inde
magis deo complace
bat: unde hominib[us]
abbo nequaquam
diſplicebat. ℟ Dulcis
fit demum tunc exultacio
laudum. Dum de morte
uiri uenatur mencio
ſancti. ℣ Dum q[ue] ma
net preſens qui longe
manſerat abſens. Du[lcis].

Modeſta ſiquidem
poſitione te
ſtat[ur]. que eſſent ceſa
ris reddebat deo que
dei erat identidem
reformabat. Digni
bus igitur et ordini
b[us] aliquando uaca
bat. ſanctorum loca
deuotus circuibat e
lemoſinis uigiliis
et orationib[us] ſociata.